

Juledag 2011 kl. 10.30

Salmer:

100, Kimer, I klokker

99, Velkommen igen

123,7

103, Barn Jesus

114, Hjerte, løft din glædes vinger

439, 2

Nadver-vers: 108, 1-2

117, En rose så jeg skyde

Postludium: Vers 1 + 9 af **125**

Bønner: Lissner grøn

Prædiken: ”Ordet blev kød og tog bolig i blandt os”.

Et nyt ord. Et nyt ord, der åbnede en helt ny verden.

Sådan var det med ordet ”*Emulgator*”! Jeg hørte ordet emulgator første gang i en kemitime i folkeskolen. Jeg kan stadig høre min tidligere kemilærer fortælle om dette for mig helt nye fænomen: En emulgator, forklarede han, er et ”hjælpestof”. En ”hjælper”, som forbinder to uforenelige stoffer med hinanden. De uforenelige stoffer kan foreksempel være vand og fedt.

Emulgatoren har begge dele i sig. Både en vandopløselig og en fedtopløselig ende. Derfor kan emulgatoren trække vand og olie sammen. En emulgator er en hjælper, der forener og forbinder to ellers uforenelige størrelser. Inden der går ”Den lille Kemiker” i den, må jeg hellere stoppe! Stoppe og fortælle, hvorfor taler jeg om emulgatorer i dag – på selveste Juledag?

Juledag er fejringen af et guddommeligt mysterium! Et guddommeligt mysterium – et under, som evangelisten Johannes udtrykker med disse ord fra sit juleevangelium: ”Ordet blev kød og tog bolig i blandt os”.

Julen er, at ”Ordet blev kød”.

Julen er, at Guds Skaberord, Guds Kærlighedserklæring til os, Guds Tilgivelse af os ”får krop i Jesus Kristus”.

Julen er, at det barn, der er født os// den søn, der er givet os, - *er den vældige Gud*. Julens under er det, der i teologien kaldes for ”*inkarnationen*”. Inkarnation betyder ”i kødet”. ”Ordet blev kød og tog bolig i blandt os”.

Jesus Kristus er gud og menneske. Ikke fifty-fifty og halvt af hvert, for så ville Han hverken være Gud eller menneske. Så ville Han være et halvt menneske og en halvgud! Jesus Kristus er sand gud og sandt menneske. Fuldt og helt - og begge dele samtidig!

Det er vigtigt, at det er sådan! Hvorfor?

Efraim Syrereren, som var en kristen digter, som levede i 300 tallet, i det sydøstlige Tyrkiet, på grænsen til Syrien, har skrevet et digt som svarer på det spørgsmål – digtet lyder sådan:

”... hvis han ikke var menneske,
hvem var det så, der lå i krybben?
Og hvis han ikke var Gud,
hvem var det så, englene sang om?
Hvis han ikke var menneske,
hvem blev så svøbt i et klæde?
Og hvis han ikke var Gud,
hvem var det så, hyrderne tilbad?
Hvis han ikke var menneske,

hvem var det så, Maria gav bryst?
Og hvis han ikke var Gud,
hvem gav vismændene så gaver til?
Hvis han ikke var menneske,
hvem var det så Josef omskar?
Og hvis han ikke var Gud,
til hvis ære stod stjernen så på himlen?
Hvis han ikke var menneske,
hvem faldt så i søvn i båden?
Og hvis han ikke var Gud,
hvem truede så af vinden og bølgerne?
Hvis han ikke var menneske,
hvem var det så farisæeren Simon spiste sammen med?
Og hvis han ikke var Gud,
hvem tilgav så kvinden hendes synder?
Hvis han ikke var menneske,
hvem var det så, der blev spyttet i ansigtet?
Og hvis han ikke var Gud,
hvem gav så disciplene Helligånden?
Hvis han ikke var menneske,
hvem råbte så: ”Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?”
Og hvis han ikke var Gud,
hvem sagde så: ”Far, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør?”

Hvis han ikke var menneske,
hvis naglemærker og sår, var det så Thomas rørte ved?
Og hvis han ikke var Gud,
til hvem råbte Thomas så: ”Min Herre og min Gud!”

Det er vigtigt, at Jesus er gud *og* menneske.
Fordi Han er menneske, kan Han sætte sig fuldt og helt i vores
sted. Forstå os helt til bunds. Til bunden af vore sind og nederlag.
Til højden af vor fryd og glæde. Han ved det fra sig selv, hvad det
vil sige, at være os. Julenat bliver Gud menneske. Han kommer
fysisk til stede – i kød og blod. Den fysiske tilstedeværelse er
vigtig. Det ved det menneske, der er ramt af julesorg pga. savnet
af elsket menneske. Den andens krop mangler i stuen – og
omkring bordet og juletræet. ...Den fysiske tilstedeværelse er
vigtig, for kroppen er vigtig. Det ved vi fra vores liv med
hinanden. Hvis der eksempelvis kun er ”jeg elsker dig-ord”, men
ingen kys eller kærlige berøringer, mangler kærligheden krop!

Det at Gud får krop, tilkender menneskekroppen stor værdi.
Kroppen er ikke bare et værdiløst hylster for en langt finere ånd.
Nej, I kristendommen hører ånd og krop helt tæt sammen. Vi tror
på, Ordet der blev kød og på kødets opstandelse!

Det, at Gud kommer til verden, tilkender jorden og livet her en
umådelig stor værdi. Livet her på jorden er ikke bare noget, som
skal overstås. Gud tog selv livet i denne verden på sig. Han
levede et menneskeliv. Han er menneske.

Samtidig er Han Gud. Fordi Han er Gud, kan Han frelse os.
Hvordan? Ved at forene os med Gud. Her er vi inde ved kernen.
Her forsøger vi at nærme os Guds mysterium, og det kan vi kun
gøre i billedsproget, metaforene, poesien – eller måske i kemien?
Et billede, der hjælper mig til at forstå bare en flig af det hele, er
dette: som sand gud og sandt menneske er Jesus Kristus *som en
emulgator fra himmelen*: en hjælper, der forener to uforenelige
størrelser. Han forener Gud og menneske! Han forener dem – i
sig selv. Han er selv begge dele. Sand Gud og sandt menneske.

I troen på Ham forenes vi med Gud:

Gennem ham træder Gud ud af sin ukendthed.

Gennem Ham træder Gud i forbindelse med os.

Gennem ham kommer Gud helt tæt på os og vore liv.

Et nyt Ord. Et Ord, der åbner en helt ny verden. For os.

”Ordet blev kød og tog bolig i blandt os”.

Glædelig jul. Amen.

Kirkebøn juledag (A)

Gud, tak for barnet, der er født os og din Søn, der er givet os!
Tak for julen: at Ordet blev kød og tog bolig i blandt os.
At du kom til verden i din Søn, sand gud og sandt menneske, og forenede dig med os gennem Ham!

Vi beder dig:

Styrk vor tro, så vi bærer dit mysterium med os,
giv os ikke mere modgang, end vi kan bære,
og ikke mere fremgang, end vi kan magte.
Lad os være til hjælp og velsignelse for hinanden

Hold din beskærmende hånd over vort folk og fædreland. Vær med vor dronning og hendes familie og alle, der har ansvar i vort land. og vær hos os i det ansvar, der er vort.
Giv os et varmt hjerte og sund fornuft.

Vær med vore landsmænd i det fremmede, og alle fremmede her hos os. Vær med verdens flygtninge og dem, der lever i krigens skygge. Trøst de bange og magtesløse.
Vær hos de syge og dem, der har mistet eller skal miste en, de holder af.

Læg din kærlighed i vore hjerter. Og din sagtomdighed og ydmyghed i vore sind. Vær os altid nær – så vi færdes trygt, og har øjne for hinanden.

Vi mindes vore døde for dit ansigt. Giv dem og os alle en glædelig opstandelse på den store påskemorgen. Amen.

Meddelelser:

I morgen – 2. juledag – henviser vi til omegnens kirker.

Nytårsaftensdag – den 31. december – kl. 14.00 er der festlig nytårgudstjeneste med solosang samt orgel og trompetmusik.

Efter gudstjenesten byder MR på et stykke kransekage og et glas champagne i konfirmandstuen, så vi kan ønske hinanden godt nytår!

Lad os med apostlen.....

Nadver:

Vor Herre Jesus Kristus har sagt: ”Jeg er livets brød. Den, som kommer til mig, skal ikke hungrer; og den, som tror på mig, skal aldrig tørste.”

I sin hellige nadver skænker den korsfæstede og opstandne frelser os sig selv, så at hver den, som hungrer og tørster efter retfærdighed, dér kan finde mad og drikke til evigt liv.

Den sidste aften, Jesus var sammen med sine disciple, gav han dem brødet og vinen og sagde: Tag det og spis det, drik alle heraf. Den indbydelse lyder nu til os. I nadveren bliver Ordet kød og tager bolig i os!